

[Rytter.]

Lovforslaget. Forholdet er det, at Forslaget i 1927 blev gennemført i Sverige; i Norge er det for Tiden til Behandling i Stortingets Lovkomité, og det er Hensigten i Januar Maaned at fremlægge det for Stortinget, som da træder sammen.

Her i Landet har Forslaget jo fra Begyndelsen ikke mødt nogen varm Tilslutning, nogen udpræget Sympati. Grunden dertil er efter min Mening, at man dels har troet, Lovforslaget havde et videre Omfang, end det har, dels, at man ikke har været klar over, hvad alle disse Paragraffer i Virkeligheden betød. Jeg vil derfor tillade mig ganske kort at se paa de Indvendinger, som er blevet gjort.

Man har troet, at Lovforslaget havde et videre Omfang end angivet i Titelen. Man har ment, at det greb ind i Statens Forhold overfor Forsikringselskaberne, man har ment, at Staten her fik en Kontrol med Forsikringselskaberne — et Spørgsmaal som jo ikke er uddebatteret her i Rigsdagen. Man har endvidere ment, at Lovforslaget omhandlede Kontrakter, hvor de forsikringsmæssige Hensyn ikke var de eneafgørende, altsaa Aftaler, hvor forsikringsmæssige Synspunkter kun spillede en ganske underordnet Rolle. Begge disse to Indvendinger er forkerte. Lovforslaget omhandler overhovedet ikke Statens Forhold til Forsikringselskaberne, det griber ikke paa noget som helst Omraade ind paa dette Felt. Staten faar efter dette Forslag ikke større Indflydelse paa Forsikringselskaberne, end den har i Forvejen. Endvidere omhandler Lovforslaget alene de *privatrellage* Kontrakter mellem Forsikringstageren og Forsikringselskabet og saa selvfølgelig de Personer, som indirekte kan blive berørt deraf, f. Eks. Panthavere. Den Indvending, at Staten skulde faa større Indflydelse paa og Kontrol med Forsikringselskaberne, er altsaa ikke rigtig.

Hvad den anden Indvending angaar, fremgaar det af § 1, at netop de omtalte Forhold er undtaget fra Forslaget. Kontrakter af offentligretlig Karakter eller Kontrakter, hvor de forsikringsmæssige Hensyn kun spiller en ganske underordnet Rolle, er netop holdt udenfor. Med de Begrænsninger, jeg har nævnt, og som er en direkte Følge af Lovforslaget, omfatter Lovforslaget altsaa i Virkeligheden kun de *privatrellige* Forhold mellem Forsikringstageren og Forsikringselskabet.

Man kunde saa spørge: Er det saa nødvendigt at komme med saa mange Paragraffer, er det ikke overflødig? Dertil maa jeg sige, at de samme Indvendinger i

sin Tid blev rejst overfor Købeloven og overfor Aftaleloven. Ogsaa den Gang sagde man: Hvorfor skal vi dog have disse Love, griber Staten ikke her alt for kraftigt ind? Men nu er der vist ingen, der kunde tænke sig, at undvære hverken Købeloven eller Aftaleloven. Loven vil have den store Betydning, at den gør Forsikringskontrakterne langt mere simple og enkle, idet de Vilkaar, der nu opstilles i enhver Forsikringspolice, for en stor Del vil kunne bortfalde. Man vil derfor lettere kunne overse de faa Bestemmelser, som, naar Loven er gennemført, vil findes i disse Policer. Lovforslaget hviler nemlig paa det Princip, som man her i Landet, ligesom ogsaa i andre Lande med tilsvarende Forhold, sætter saa højt, Kontraktfrihedens Princip. De fleste af Bestemmelserne er deklaratoriske, det vil sige, at man kan fravige dem ved Aftaler; men hvis ingen Aftale er truffet i modsat Retning, gælder Bestemmelserne. Andre Bestemmelser er præceptive, det vil sige, de kan ikke fraviges ved Aftaler; men selv hvor Reglerne er præceptive, kan de dog fraviges i Favør af Forsikringstageren, ikke derimod i Favør af Forsikringselskabet, saa de er altsaa ikke præceptive i absolut Betydning. Jeg kan derfor ikke se, at man paa nogen Maade lægger Baand paa Kontraktfrihedens Princip. Lovforslaget gaar ogsaa meget forsigtigt til Værks; det gennemfører for en stor Del kun gældende Praksis, hvad enten den støtter sig alene paa Domstolenes Praksis eller paa Forsikringselskabernes Forretningssang og de Regler, som de har indført. Lovforslaget fastslaar derfor kun i Lovsform en hel Mængde Betingelser, som for Fremtiden ikke behøver at optages i Forsikringspolicerne.

Man har endvidere fra nogle Sider spurgt — ogsaa denne Indvending er vistnok en af Grundene til, at man har modtaget Lovforslaget med stor Kølighed —, om man ikke kan holde nogle Selskaber udenfor, om det ikke er muligt at sige, at Loven gælder ikke for de og de Selskaber. Dertil maa jeg svare, at det er umuligt, for de Livsforhold, som Lovforslaget omfatter, og de Livsforhold, der skulde ligge udenfor, grænser saa nær op til hinanden, er saa ensartede, at det vilde være ganske umuligt at sige, at nogle af dem skulde falde ind under Loven, andre udenfor. Dertil kommer, at selv om man gjorde det, hvad jeg altsaa mener vilde være forkert, vilde man neppe opnaa noget. Domstolene vilde i stor Udstrækning anvende disse Regler analogisk paa de andre Forhold.